

బాస్..

“సర్!” వినయంగా పిలిచాడు గోపాలం. బాస్ తలెత్తి ఏమిటన్నట్లు చూశాడు. గోపాలం వంక చూసినట్టుగా లేదు. గుడ్లురిమినట్టనించింది.

తన చేతిలోని కాగితం బాస్ కందించాడు బెరుకు బెరుగ్గా.

“రిజైన్ తెటరా?” వెటకారం ధ్వనించింది.

“భార్య పిల్లలు ఉన్నవాణ్ణి నా యావత్ కుటుంబమంతా నా ఒక్కడి మీదే ఆధారం. నాకీ ఉద్యోగమే కద్దార్ దిక్కు. మరో రాబడి లేనివాణ్ణి. అలాగంటారేంటి?” అన్నాడు కట్టుకున్న చేతుల్ని మరింత బిగిస్తూ.

“మరేంటి ఉత్తరం?” తీసుకొని చదవకుండానే అడిగాడు.

‘కళ్ళు దొబ్బినయా... వెధవ టెక్కు... నాతో చెప్పించడం కాకపోతే!’ స్వగతాన్ని గొంతులోనే నాక్కేసి “ట్రాన్స్ఫర్కి అప్లికేషన్ సార్!” పైకి అన్నాడు.

“ఇప్పుడేం ముంచుకొచ్చిందని?”

‘నాక్కాదు. నీలాంటి బాసుల్ని ఆ సునామీ ముంచనందుకు’ పళ్లు మారుతూ గోపాలం ఏదో అనబోయాడు.

“ఆ మధ్య ఎప్పుడో ట్రాన్స్ఫర్కి అప్లికేషన్ పెట్టుకున్నట్టు గుర్తు” సాలోచనగా అన్నాడు బాస్.

“మెమోరీకేం ధోకాలేదు. దాన్ని హెడ్డాఫీసుకి పంపావో... ఇక్కడే చింపావో ఎవడికి తెలుసు?” స్వగతమాపి...

“అవున్నార్. కానింత వరకు వాళ్ళు ఎలాంటి యాక్షన్ తీసుకున్నట్టు లేదు. మరోసారి పంపితేనైనా ఫలితం ఉండొచ్చని...” నసిగాడు.

“ఇక్కడ పని బర్దనేం లేదుగా! బెన్వలసలే లేవు. హాయిగా ఇక్కడే ఉండిపోక ఎందుకోయ్ ట్రాన్స్ఫరూ గత్రూ” సూచించాడు.

“అబ్బాయికి ఫిఫ్త్ స్టాండర్డ్ పూర్తయ్యింది సార్! అప్పర్ ప్రైమరీ ఎడ్యుకేషన్ ఇక్కడంతగా బాగా లేద్వార్. డిప్టిక్ట్ హెడ్క్వార్టర్స్కి వెళ్ళామనుకుంటున్నాను. పైగా నాన్నకి అనారోగ్యం. మంచి వైద్యం అందుబాటులో ఉంటుందని” షార్ట్కట్లో ఏకరువు పెట్టాడు.

అసలు విషయం అది కాదు. అతను వెళ్ళాలనుకుంటున్న జిల్లా ఈ మధ్యనే కార్పొరేషనయ్యింది. థర్టీ పర్సెంట్ డి.ఎ. వస్తుంది. తరచూ ఓ.డి.లు తగుల్తాయి. అడపాదడపా అవీ ముడతాయి. అలా అన్నీ తోడై సాలరీ గ్రాఫ్ మరింత పెరుగుతుంది.

అదీ గోపాలం ట్రాన్స్ఫర్ ప్లాన్ లోని తెర వెనుక అంశం!

“కాకమ్మ కబుర్లేం చెప్పకు. నేనిక్కడున్నంత వరకు నీ ట్రాన్స్ఫర్ అప్లికేషన్ ఫార్వర్డ్ చేయను. చేసే ప్రసక్తే లేదు. ఇదిగో ఈ కాగితం ముక్కని నీ చేతుల్లోనే ఎంచక్కా చింపేసి, డస్టబిన్లో తోసేసి, వెళ్ళి బుద్దిగా పన్నాసుకో!” హుకుం జారీ చేశాడు.

“అది కాద్వార్...” నీళ్లు నమిలాడు.

“ఏది కాదు. నథింగ్ దూయింగ్! నేనేమీ వినను. ఫార్వర్డ్ చేయను గాక చేయను. వెళ్ళు వెళ్ళు. మెమోలు రాకుండా చూసుకో. అది చాలు. జాబ్ కెరీర్ పాడవుద్ది!” కాస్త సీరియస్ అయ్యాడు బాస్ నరసింహమూర్తి.

చేసేదేం లేక బాస్ దగ్గర నుండి తన అప్లికేషన్ పేపర్ని తీసుకొని, జేబులో తోసేసి, మరోమాట మాట్లాడకుండా బయటికి నడిచాడు.

* * *

“వీడేం మనిషయ్యా బాబూ! ట్రాన్స్ఫర్ కావాలి మొర్రో అని మొత్తుకున్నా నోరు మెదపడు. కాగితం కదపడు. తేడాలు రాకుండా మాత్రం అప్ టు డేట్ వర్క్ మాత్రం చేయించుకుంటాడు” బాస్ మీద ఎగిరెగిరి పడ్డాడు గోపాలం.

“మరి గత నెలలో ఆ యు.డి.సి మాధవయ్యని అడగ్గానే బదిలి చేయించాడు కదా! అది కూడా బాస్ స్వయంగా రిస్క్ తీసుకొని!” సందేహం వెలిబుచ్చాడు పక్కసీటు రాంబాబు.

“అదే అర్థం కావడంలేదు. పైగా ఆ పోస్ట్ ఇప్పటికీ ఫిలప్ ఐ మరొకరిక్కడికి వచ్చిన దిక్కే లేదు. ఆ పని భారం తలా ఇంత మోస్తూనే ఉన్నాంగా” గోపాలం కంటిన్యూ అయ్యాడు.

“బాస్ లంచం పుచ్చుకున్నాడంటావా?” అనుమానం వ్యక్త పరిచాడు రాంబాబు.

“ఛఛ! అలాంటిదేం లేదు. బాస్ చండశాసనుడేమో కానీ అంచగొండి కాదు. ఆ విషయంలో నిప్పు... నిప్పులాంటి మనిషి”.

“మరి నీ విషయంలో ఇలా ఎందుకు పట్టు పట్టాడు? బాస్ని నువ్వు తిట్టుకోవడం.. మా ముందు చెడామెడా దులపడం... ఎప్పుడైనా విన్నాడేమో?”

“ఎంటే మాత్రం. మొహం పట్టుకుని నిలదీయాలి. అంతే తప్ప ఇలా ట్రాన్స్ఫర్ కానివ్వకుండా దొంగాట లేంటి? వీడొక్కడే ఉన్నాడేంటి బాస్ లోకంలో?”

“ఎంత గింజుకున్నా ఏం లాభంలే! ఇతగాడిక్కడున్నంత కాలం నీకు గ్రహణం పట్టినట్టే. నీ ట్రాన్స్ఫర్ మాట మర్చిపోయి కనీసం బాస్ ఎప్పుడు ట్రాన్స్ఫర్ అవుతాడా అని ఎదురుచుస్తూ ఉండు. అంతే తప్ప చేసేదేంలేదు”

“చేతులు ముడుచుక్కూర్చోమంటావా? ఇంకా నయం. బాస్ కాళ్లు పట్టుకొని బ్రతిమిలాడమని సలహా ఇవ్వలేదు. అయినా ఇక ఉపేక్షించేది లేదు. తాడోపేడో తేల్చుకుంటాను. బాస్ ఇప్పటి వరకు నా వినయ విధేయతల్ని చూశాడు. ఇక నా తడాఖా చూస్తాడు. చెడుగుడు ఆడించేస్తా...”

“ఏం చేస్తావ్...?”

“చెప్పను చేస్తా...”

“సరే! బెస్టాఫ్ లక్...”

“నో! బెస్టాఫ్ ట్రాన్స్ఫర్....”

“అంచాల వ్యవహారం జోరుగా నడుస్తోందిట. ఆఫీస్ ఎందుకిలా తయారయ్యింది? అసలేం జరుగుతోందిక్కడ? రిటైర్మెంట్కి దగ్గరగా ఉన్నావనే ధీమానా?” నరసింహమూర్తిని నిలదీశారు హెడ్డాఫీస్ నుండి ఎంప్లొయీకి వచ్చిన స్పెషల్ ఆఫీసర్లు.

‘ఎవరో మెసేజ్ అందించి ఉంటారు’ అనుకున్నాడే తప్ప తొణకలేదు. బెణకలేదు. గంభీరంగా ఉండిపోయాడు బాస్. స్పెషల్ స్క్వాడ్ సడెన్ విజిట్కి రావటంతో స్టాఫ్ మాత్రం బెదిరిపోయారు.

ఫైలు ఫైలుకీ వెరిఫికేషన్ స్టార్ట్ చేశారంటే ఎవరో ఒకరు ఎక్కడో ఓ చోట దొరక్కపోరు. పనిష్మెంట్లు, మెమోలు... అదో తలనొప్పి. అదీ వాళ్ల భయం.

“ఈ ఫైర్ అంటించింది నువ్వు కాదు కదా!” పక్కకి జరిగి వంగి గోపాలం చెవిలో గొణిగాడు రాంబాబు అనుమానంగా.

“నో డౌట్ నేనే!” చిద్విలాసంగా నవ్వాడు.

“కొంప ముంచావ్ గోపాలం. అది చేస్తా. ఇది చేస్తా అంటే ఏం చేస్తావో అనుకున్నాను. ఇదా నువ్వు వెలగబెట్టింది. ఛ! ఎంత పని చేశావ్. అందరూ టెన్షన్తో హడలి చస్తున్నారు”

మరి మాట్లాడలేదు గోపాలం. మౌనంగా తన పనేదో తాను చేసుకోసాగాడు.

స్పెషల్ ఆఫీసర్లు ఆఫీసునంతా పీసు పీసు కింద చెక్ చేశారు. అణుమాత్రం వాళ్ళకేం దొరకలేదు. ఫైల్స్ అక్షరమక్షరం గాలించేశారు. కింజిట్ మిస్టేక్ అగుపడలేదు. తామెవరమైంది తెలుపకుండా ఊళ్లో వాళ్లని రహస్యంగా ఆరాతీశారు ఆఫీసు గురించి,

“బాస్ కి క్లీన్ చిట్ ఇచ్చార్ట. నువ్వు చేసిన ఘన కార్యానికి బాస్ ఇమెజ్ ఆకాశమంత ఎత్తుకి ఎదిగిపోయింది. రేప్పొద్దున డైరెక్ట్ గా హెడ్డాఫీసుకి నీవు వెళ్ళి ఏదో పరపతితో ట్రాన్స్ ఫర్ అప్లికేషన్ పెట్టుకున్నా మన బాస్ అభిప్రాయం తెలుసుకోందే నీకు ఆర్డర్స్ చేతిలో పెట్టని లెవెల్ కి బాస్ ని పెంచేసావనుకో”

రాంబాబు చెబుతోంది చెవినపడ్డా గోపాలం కూల్ గా ఉండిపోయాడు.

తన పాచిక పారనందుకు బాస్ మీద అక్షింతల వర్షం పడనందుకు ఫీలవలేదతను. మరో ఎత్తుగడకి కసరత్తు మొదలెట్టాడు.

* * *

“మిమ్మల్ని బాస్ రమ్మంటున్నారు సార్!” గోపాలం చెంతకి కబురు మోసుకొచ్చాడు అటెండర్ నందయ్య.

‘ఎప్పుడు పిలుస్తాడా అని వెున్నటి నుండే వెయిట్ చేస్తూన్నా మొదలయ్యిందన్నమాట వార్. ఇక ఇలా పిలుస్తూనే ఉంటాడే!’ ఓ టైపులో నవ్వుకున్నాడు.

“అదేంటోయ్ గోపాలం. బాస్ పిలుస్తుంటే సీరియస్ గా మొహం పెట్టడం మానేసి... ఇలా లుక్స్ ఇస్తావేంటి?” ఆశ్చర్యపోయాడు రాంబాబు.

“పాచిక విసిరా. అదీ మేటర్” అతడికి మాత్రమే వినపడేలా అనేసి హుందాగా బాస్ గదిలోకి ఎంటరయ్యాడు.

ఈసారి మాత్రం చేతులు కట్టుకేలేదు. నిర్లక్ష్యంగా నిలబడ్డాడు చూద్దాం లెమ్మని.

“రావోయ్ గోపాలం. అలా కూర్చో” అన్నాడు నరసింహమూర్తి ఎదురుగా కుర్చీ చూపిస్తూ.

అప్పుడు చూశాడు గోపాలం భయంగా. ఏం జరగబోతోందని కాదు. ఎన్నడూ లేంది ఇలా కూర్చోమంటున్నాడని.

“ఫర్లేదు. కూర్చోవయ్యా!” గట్టిగా అనేసరికి గభాల్నూ కూలబడ్డాడు.

“నీ బుర్ర ఇంత షార్ప్ గా పని చేస్తుందని నాకింత వరకు తెలీదయ్యా! భలే పన్నేసావు” అంటూ బుర్ర మీసాల్ని ఎడంచేత్తో ఓసారి పైకి దువ్వాడు.

గతానికి భిన్నంగా ప్రవర్తిస్తున్న బాస్ ధోరణికి కుతకుత లాడిపోతోంది గోపాలానికి.

“ఏమో అనుకున్నాను. మొత్తానికి ఘటికుడివే. ఆఫీస్ తరపున నీవు పంపిన కొటేషన్ ఫెంటాస్టిక్. టెండర్ మనకే దక్కింది. రియల్లీ వండర్. నేనస్సలు ఊహించలేదు. ఎనీహా కంగ్రాట్స్”

నరసింహమూర్తి చిర్నవ్వుతో చెబుతుంటే బుర్ర గిరున తిరిగిందతనికి. తల పట్టుకున్నాడు.

'ఆర్నీ! తానాకటి తలిస్తే దైవమొకటి తలవడమంటే ఇదేనా! చెడకొడదామని ప్లానేస్తే ముడిపడిందా?' బిక్క మొహం వేశాడు గోపాలం.

"సరే నువ్వెళ్లు. ఆనందంతో నీ నోట మాట కూడా రావడంలేదు చూడూ! ట్రాన్స్ఫర్... ట్రాన్స్ఫర్ అంటూ తెగ ఇదైపోయావు. నువ్వు ట్రాన్స్ఫర్ వెళ్లిపోతే మరి నీకీ క్రెడిట్ దక్కేనా? అందుకేనయ్యా పెద్దవాళ్ల మాట వింటుండాలి"

"వెరీ హాపీ సార్!" ఏడ్చు మొహంతో బయటపడ్డాడు.

* * *

"ఏం గోపాలం? చెప్పా పెట్టకుండా ఏకబిగిన నాట్రోజులు లీవ్ పెట్టావు. హెల్త్ ప్రాబ్లమా?" రాంబాబు అడిగాడు.

"హెల్త్ ప్రాబ్లమ్ లేదు పాడు లేదు. బోలెడు సిఎల్ఎస్ మిగిలి ఉన్నాయి పెట్టేద్దామని పెట్టేశా. పనిలో పనిగా ధర్మపురి, వేములవాడ, కొండగట్టు పుణ్యక్షేత్రాలు చుట్టి వచ్చాను. నా భార్య కూడా చాన్నాళ్ల నుండి అంటోంది. ప్రసాదం ఎల్లుండి శనివారం పట్టుకు వస్తాను" చెప్పాడు గోపాలం.

"అన్నట్లు చెప్పడం మరిచాను మన బాస్ పుల్లు హాపీగా ఉన్నాడు"

"ఆయనకి హాపీగానే ఉంటుంది. ఏడుపంతా మనకే కదా! ఇంతకీ ఏంటి కథ?"

"మన కంపెనీ గ్రూప్ లో ఏటా ఇచ్చే బెస్ట్ మేనేజర్ అవార్డు ఈ యేడుకి మన బాస్ ని వరించిందని మెసేజ్ వచ్చింది"

గతుక్కుమన్నాడు గోపాలం.

'అదేంటో? బాస్ ని ఇరికించాలని తను ఎత్తుగడలు వేస్తోంటే ఇలా రివర్స్ అవుతోంది. గట్టి పిండంలా ఉన్నాడు' ఆలోచిస్తాపి.

"ఇతగాడు తప్ప సూటబుల్ పర్సన్ మరెవరూ దొరకలేదటనా?" అక్కసు వెళ్లగక్కాడు.

"ఇదంతా తమరి పుణ్యమే అయ్యుంటుంది బురద నీకంటుతోంది స్పై బాస్ దగ్గర స్పెడవుతోంది"

"ఏం చేస్తాం? మహర్జాతకులుంటారు కొందరు. మన లాంటి వాళ్ళకు ట్రాన్స్ఫర్ కే దిక్కు లేదు. ఆయన గారికేమో క్లీన్ చిట్లు, ప్రశంసలు, అవార్డులు"

"ఈ సందర్భంగా బాస్ చిన్న స్వీట్ పార్టీ అరెంజ్ చేస్తానన్నాడు నువ్వు లేవని ఆగాడు ఈ రోజుంటుందేమో!" రాంబాబు మాటలు పూర్తవనే లేదు నోటీసు బుక్ తో ఎంటరయ్యాడు అటెండర్ నందయ్య.

"అదేనా?" అడిగాడు రాంబాబు

"తమరి నోటి చలవ సార్! సాయంత్రం ఆఫీసయ్యాక ఆఫీసులోనే..." చెప్పాడు నందయ్య.

నోటీసు చదవకుండానే ఇద్దరూ సైన్ చేశారు.

ఎగపప్స్, కర్రీపప్స్, స్వీట్లు, కూల్ డ్రింక్స్ తెప్పించాడు.

నరసింహమూర్తి స్వాఫందరితో ఉల్లాసంగా మాట్లాడాడు. పేరు పేరునా అందరినీ అభినందించాడు.

గోపాలానికి కోపం నషాళానికంటుతోంది.

“మెప్పు తనకి, తిప్పలు మాకా? దొరికిన చేపను దొరికినట్టు నొక్కేసి, ఏవీ ఎరగనట్లు జపం చేసుకున్న కొంగలా... చేసేదంతా చేస్తూనే తామర తుంపర్లలా పొగడ్డలొకటి. నంగనాచి బాసూ!” గోపాలం అంతరంగం అతలాకుతలమవుతోంది.

ముప్పావు గంటలో పార్టీ ముగిసింది. అందరూ వెళ్లి పోతుంటే గోపాలాన్ని ఆపాడు నరసింహమూర్తి.

‘క్లాసు పీకడానికేముంది?’ అర్థమవలేదు గోపాలానికి.

“కంగ్రాట్స్ గోపాలం!” బాస్ అభినందించాడు.

‘అవార్డు అతనికొస్తే నాకు కంగ్రాట్స్ టీ? తనకి నే చెప్పలేదని ఎకసెక్కుమా? తెలివైనోడివే బాసూ’ ఏమనాలో తోచక పైకి మాత్రం చేతులు నలుపుకుంటూ ముసిముసిగా నవ్వాడు.

“నిజం చెప్పాలంటే ఈ క్రెడిట్ అంతా నీదేనోయ్!”

“నే చేసిన నిర్వాకం తెలిసిపోలేదు కదా!” గతుక్కుమన్నాడు గోపాలం.

“నేనీ బ్రాంచ్ కి వచ్చినప్పటి నుండి నిన్ను అబ్జర్వ్ చేస్తున్నా. చేసే పనిలో పారదర్శకత, అంకితభావం, ఇలా మరిన్ని సలక్షణాలు నీలో పుష్కలంగా ఉన్నాయి. తొందరపాటుతనం తగ్గించుకొని ఓర్పు అలవరుచుకుంటే యూ ఆర్ పర్ ఫెక్ట్ మ్యాన్”

ప్రశంసలతో ముంచెత్తుతున్న బాస్ వాలకానికి గోపాలంలో అనుమానపు తెరలు.

‘చాటుగానైనా ఎవ్వరినీ మాట వరసకి కూడా పని బాగా చేస్తావని అనని ఆ బాసేనా? అలాంటప్పుడు నా ట్రాన్స్ ఫర్ మేటర్ పక్కన పెట్టడం దేనికో?’

“పోతే గుడ్ కండక్ట్ సర్టిఫికేట్ ఇస్తున్న నేనే నీ ట్రాన్స్ ఫర్ ని కావాలనే తాత్పారం చేశాను”

మనసు చదివినట్టు బాస్ అలా అనేసరికి ఉలిక్కిపడ్డాడు గోపాలం.

“ఎందుకో తెలుసా? నీకు ప్రమోషన్ రావడానికి సిఫారసు చేశాను కాబట్టి, ఆర్డర్స్ వచ్చాకే సర్ ప్రైజ్ చేద్దామనుకున్నాను. బట్... ఎందుకనో లేటవుతోంది. ఈ వారంలోగా ఆర్డర్స్ నీకు అందే ఏర్పాట్లు చేస్తాను. ఏకంగా కొత్త హోదాలో ట్రాన్స్ ఫర్ కావచ్చు”

అదిరిపడ్డాడు గోపాలం. అతనూహించనిదీ ప్రమోషన్. ఇంకా ఏ అయిదారేళ్ళకో రావాల్సింది . ఇంత ముందుగా...?

‘ఇలాంటి బాస్ గురించేనా ఏదేదో ఊహించేసుకున్నాను. ఎంతెంత బురద చల్లాలనుకున్నాను. మనిషి వెనక మనసు తెలుసుకోలేక పోయా!’ అప్రయత్నంగా గోపాలం కళ్లు ఆనందాశ్రువులయ్యాయి.

“నీ మానసిక సంఘర్షణ నీ మొహం చూస్తేనే తెలుస్తోంది. రేప్పొద్దున నా ప్లేస్ లో నీవున్నా నాలానే ప్రవర్తిస్తావు. ప్రవర్తించాలి. బాస్ బాస్ లాగే ఉంటూ సబార్డినేట్స్ చేత వర్క్ చేయించాలి. పాములా - బుస్ బస్... మనాలి తప్ప కాటు మాత్రం వేయకూడదు. బాసిజం మోతాదు మించనంత వరకు బాస్ కి-సబార్డినేట్స్ మధ్యగల సయోధ్యకి చిల్లు పడదు. ఆఫీసూ బావుంటుంది. అందరికీ పేరొస్తుంది. నేనొకటి నీ నుండి ఆశిస్తున్నా నిజాయితీ మరవొద్దు. ఏ ‘ఫలితము’ ఆశించొద్దు...” అంటు ఆగాడు బాస్.

గోపాలానికి మూర్తి... బాస్ లా కాదు. దక్షత మూర్తిభవించిన వ్యక్తిలా అగుపించాడు.

చప్పున దగ్గరగా వెళ్ళి చేతుల్లో చేయి వేసి “థాంక్యూ సర్! థాంక్యూ వెరీమచ్” అని మాత్రం అనగిలిగాడు ఆనందాతిశయంతో.

(14.01.2007)

